

เปิ้ล่านา

Croton wallichii Mull. Arg.

วงศ์ EUPHORBIACEAE

ชื่อพื้นเมือง : เปิ้ล้าดอก

ไม้ต้นผลัดใบ สูงได้ถึง 15 เมตร ออกดอกเมื่อใบร่วงหมดหรือพร้อมใบอ่อน เปลือกสีน้ำตาลอ่อนถึงสีออกเทา ผิวเรียบหรือแตกเล็กน้อย เปลือกในสีครีมถึงสีส้มอ่อน ใบกว้าง 5-10 ซม. ยาวเป็น 2-3 เท่าของความกว้าง ออกสลับหรือเป็นกระจุกเป็นช่วง ๆ บนกิ่ง รูปไข่กลับหรือรูปรีแกมขอบขนาน ปลายเรียวแหลมเล็กน้อย โคนแคบ (กลมถึงรูปหัวใจที่โคน) ขอบจักตื้น ยอดอ่อนมีขนสีอ่อนนุ่มหนาแน่น ใบแก่เกลี้ยง ด้านบน ด้านล่างสีอ่อนกว่า มีขนเล็กน้อย มีต่อมค่อนข้างยาวไม่มีก้าน 1 คู่ใกล้โคนใบ (ใกล้กับเส้นกลางใบแต่อยู่บนผิวใบ) เส้นใบ 1 เส้นจากโคนใบ เส้นใบข้าง 10-14 คู่ เส้นใบย่อยเห็นชัด ก้านใบย่อยยาว 1.3-3 ซม. มีขนกระจาย หูใบยาวประมาณ 1.5 มม. มีขน ดอก สีเขียวอ่อนหรือสีขาว ออกเป็นช่อเล็กเรียว ยาว 6.5-12 ซม. มักมีหลายช่ออยู่ด้วยกันมีขนแน่น ดอกเพศผู้ก้านดอกยาว 2.5-3.5 ซม. กลีบเลี้ยงและกลีบดอกกว้างประมาณ 1.3 มม. มีขน เกสรเพศผู้มีประมาณ 10 อัน ดอกเพศเมียก้านดอกยาว 3-6 มม. กลีบเลี้ยงกว้างประมาณ 1.5 มม. ยาว 2-3 มม. กลีบดอกยาวประมาณ 1 มม. เกลี้ยง รังไข่ค่อนข้างเท่ากับกลีบเลี้ยง ยอดเกสรเพศเมียยาว 3-4 มม. แตกเป็นง่ามเล็ก ผล ขนาดประมาณ 5 ซม. เป็นร่องหรือเป็น 3 พู เกลี้ยงหรือมีขน พบในป่าผลัดใบหรือที่โล่ง เป็นเขาหินปูน

ข้อมูลอ้างอิง : โชนอน การ์ดเนอร์ ฟินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม่ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.

-กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คปไฟ. 2559 792 หน้า

ภาพประกอบ : ภาพกลาง,ภาพล่าง : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์มอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

